СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXIV. Ч. 300. Джерзи Ситі, Н. Дж., понеділок, 27. грудня, 1926.

VOL. XXXIV. No. 300. Jersey City, N. J., Monday, December 27. 1926. THREE CENTS.

АМЕРИКА ВИСАДЖУЄ ЗБРОЙНУ СИЛУ В НІКАРАҐВІ

АДМІРАЛ ВИСИЛАЄ МОРЯКІВ НА ОХОРОНУ АМЕРИКАНЦІВ І ЇХ МАЄТКІВ.

ВАШИНҐТОН, 23. грудня. — Адмірал американської фльоти Латимер висадив на беріг середно-американської републики Нікараґви сильний відділ моряків на охорону американських горожан та добра.

Діяс, один з кандидатів на президентуру сеї републики, просив Злучені Держави о поміч для свого уряду, закидаючи мексиканському урядови, що він хоче його скинути.

КОНҐРЕС НЕ БУДЕ ТЕПЕР ЗАНИМАТИСЯ ФИЛИПИНСЬКИМИ ОСТРОВАМИ.

ВАШИНҐТОН, 23. грудня. — Діставши звіт полковника Томсона, спеціяльного представника президента Кулиджа для розсліду умов на Филипинах, федеральний уряд не думає займати конґрес сею справою на сій сесії.

Филипинські організації заявили, що вони розчаровані сею постановою уряду, так як вони були розчаровані заключеннями, які на основі своїх спостережень зробив Томсон.

НОВА РОСПРАВА ПРОТИ БУВШОГО МІНІСТРА ФОЛА.

ВАШИНҐТОН, 23. грудня. — Федеральний суд постановив, що бувший міністер нутрішних справ Фол має ще раз станути перед суд яко обжалований за обманюванне федерального уряду при винаймі нафтових теренів у так званім Тіпат Довмі. Сим разом має він бути на суді разом з нафтярем Синклером.

ЗЕЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА.

РОКМАРТА, Джорджія, 23. грудня. — Два найскорші поїзди з Південної зелізниці, один їдучий з Джексонвилу на північ, другий, їдучий з Шикаґо на полудне, зударилися зі собою коло сього міста. Наслідком катастрофи було те, що 20 або більше осіб згинуло на місци, а коло 65 вийшло з тяжкими покаліченнями.

Причиною катастрофи мало бути те, що один з поїздів з якоїсь причини не „зловив" скруту.

ВИБУХ ЗНИЩИВ ЧАСТИНУ МІСТА.

БОЛДВИН, Лонґ Айленд, 23. грудня. — Невідомого досі походження вибух розвалив дванайцять домів на вулицях Ґренд Евеню й Пайп Лайк Булвард, вбив дві особи та покалічив кілька осіб так тяжко, що кількох з них може легко померти.

Поліція слідить за причиною вибуху. Одні дослідники кажуть, що причиною був світляний ґаз, другі, що машина до варення горівки.

Смерти пожили пані Акарді та її одно-літна дочка.

ПОЇЗД ЗДЕРЖАНИЙ ПОВІННЮ ЧЕРЕЗ ЦІЛУ ДОБУ.

ЛЕКСИНҐТОН, Кентакі, 23. грудня. — Вилив ріки задержав через цілу добу на відлюднім місци поїзд, повний пасажирів. Нарешті нині води уступили з торів, і пасажири приїхали до сього міста, виголоднілі, перемерзлі, заболочені й сплячі.

„ДЕРЖАВИ ОБДУРИЛИ АМЕРИКУ".

ВАШИНҐТОН, 23. грудня. — Аґітація за будовою кораблів для американської военної фльоти не устає. Конґресмен Батлер, представитель комітету для фльотних справ, виступив нині з публичною заявою, що держави, які свого часу заключили були в Вашинґтоні договір з Америкою про обмежениє морських зоружень, обдурили Америку, бо не виконали постанов договору, але далі зброїлися.

ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО ПОХОРОНІВ З ЦЕРЕМОНІЄЮ.

ФОРТ ВЕЙН, Індіяна, 23. грудня. — Ісая Бердсай Смит, богатий фармер з Плезент Лейку, від якогось часу тільки тим і займається, що своїми похоронами, очевидно будучими. Виставив він уже собі памятник на гріб. Памятник зроблений з червоного, білого й синього каменя та важить 10 тон. Він не хотів однак зробити собі гробниці й виразно написав у тестаменті, щоби ніхто не важився класти його до гробниці, бо він не хоче мати до роботи з тяжкою гробницею, як „архангел Гавриїл затрубить у трубу". У своїм тестаменті він пішов навіть так далеко, що визначив своїх „полберерз", які мають нести його мари. А визначив до сеї служби шестеро жінок, в котрих він свого часу любився.

АМЕРИКАНСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ ПРАЦІ ТЕЖ ЗА БОРОТЬБОЮ ПРОТИ КОМУНІСТІВ.

НЮ ЙОРК, 23. грудня. — Американська Федерація Праці заявила устами свого головного уряду, що вона буде попирати всіми силами боротьбу проти комуністичних політиканів у робітничих юніях, яку розвели послідними днями місцеві юнійні провідники.

ПОЛЬСЬКИЙ ГРАФ БАРБЕРОМ.

НЮ ЙОРК, 23. грудня. — Минувшої середи умер в одному місцевому шпиталі від розбитого черепа модний барбер Джан Френсиз. Був він хорий від довшого часу на астму, і ідучи сходами готелю, він дістав такий острий напад недуги, що зімлів і полетів камяними сходами.

Перешукуючи його мешканне, поліція найшла в ньому докази, що покійний був польським шляхтичем та називався в дійсности графом Ленартовичем. Рід його стратив усе майно в час польського повстання в 1863. році. Працював він в Америці через 30 літ як фризіер.

ЛЬВИ І ТИГРИ НА ВУЛИЦЯХ МІСТА.

В одному французькому місточку гостював цирк з менажерією. В ночі після представлення сторож забув замкнути двері від кліток львів і тигрів. І десять львів та два тигри використали нагоду, вирвалися на нічний прохід по місті. За якийсь час на вулицях місточка залунали рики диких звірів. Один лев впав до каварні, з якої сейчас повтікали гості, а касієрка за буфетом зімліла. На щастя дикий гість лишив її в спокою. Тигр розбив виставову шибу до масарського склепу, зїв кілька кавалків мяса, а відтак спокійно положився в сінях на відпочинок. Другий тигр вийшов до камениці, дістався на другий поверх і там в одному помешканню поробив великі спустошення. Инші звірі вганяли по домах і склепах. Щойно по довших тяжких зусиллях вдалося половити небезпечних звірів і загнати до клітки. На щастя їхній прохід обійшовся без жертв у людях.

СУДДЯ ОСУДЖУЄ ПРОГИБІЦІЙНИЙ ЗАКОН.

ФИЛАДЕЛФІЯ, 22. грудня.— Суддя Ґормен виступив тут підчас одної росправи з острими словами проти прогибіційного закона, називаючи його гіршим гнетом від російського царату. Він пятнував найбільше те, що поліція находить на приватні доми на основі анонімових листів.

ОБІДЕ СВІТ І НЕ БУДЕ ВІДПОЧИВАТИ.

ФРИДРИХСГАВЕН, Німеччина, 22. грудня. — Докінчують тут будову нового Цеппеліна, який буде в двоє більший від Лос Анджелеса. Тим великаном відбудуть подорож сего літа довкола земської кулі без відпочинку. Буде це можливе тільки тому, що німецький хемік др. Лемперц винайшов новий ґаз, який дуже легкий і уможливить подорож до 60,000 миль.

По тій подорожі буде цей літак ужитий до подорожей між Полудневою Америкою а Німеччиною.

СКРИТОВБИЙСТВО.

В Боровичах коло Жовкви хтось забив господаря Михайла Кобрина. Підозріння впало на його шваґра Юрка Боровика, який жив з ним в незгоді і процесувався. Люде кажуть, що Боровик відгрожувався. Одначе сам він відпирається від цього ганебного вчинку.

ГОРІВКА ВЕДЕ ДО ТЮРМИ.

Йосиф Рарог, 23-літний робітник, працював разом з Михайлом Мокшаком в тартаку в Домажирі. Оноді купили вони горівки і стали забавлятися. На підпитку посварились і Мокшак вдарив Рарога в лице. Цей постановив пімститися. Коли Мокшак вийшов з хати і сів собі під липою, прискочив до нього Рарог і так його збив, що Мокшак відлежав цілий місяць. На днях суд засудив Рарога за злочин тяжкого побою на 4 місяці тюрми.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

В місті Оборні, в стейті Ню Йорк, погиб нещасною смертю 16. грудня с. р. Іван Савран, член відділу 283 Українського Народного Союза.

Покійний походив родом зі села Хлібовичі Великі в Галичині. При смерти мав він літ 40. Приїхав він до Злучених Держав в 1907 році. Приступив до Українського Народного Союза в липни 1910 року та був від того часу постійним членом нашої організації.

Смерть постигла його несподівано. Працював він на ніч на зелізниці Лігай Велі за „вачмена". В ночі зі суботи на неділю о годині 6. рано став він пускати воду до машини, ступив на шину, поховзнувся, та падаючи на землю, вдарився так сильно головою до шини, що стратив притомність. Його забрали до шпиталю, де лікарі ствердили розбиттє черепа. По страшних муках помер дня 16. грудня о 12. годині 15. мінут у ночі.

Він осиротив вдову й шестеро дітий.

Похорони Покійного відбулися дня 20. грудня 1926 року о 9. годині рано. На могилу відпровадили його члени відділу та богато знакомих, які знали добре Покійного.

Л. Зобків, секр.

БУРЛИВА СЦЕНА В ПОЛЬСЬКІМ СОЙМІ.

На недавнім засіданню польського сойму викликали бурливу сцену закиди, що поліція тяжко побила двох послів на вічу в східній части Польщі: одного незалежного селянського посла і одного білоруського комуніста. Посол, що був жертвою побоїв, виголосив огнисту промову, а коли презес сойму спинював його, він отворив портфель, витягнув з него закровавлену сорочку і кинув до віцепреміера Бартеля. Майже в ту саму хвилю і другий посол кинув свою закровавлену сорочку до Бартеля. Порядок привернено, коли презес приобіцяв, що буде перепроваджене слідство в сій справі.

ЛІЧЕННЯ СУХІТ.

Професор берлінського університету Лешке виголосив на конґресі в Діссельдорфі виклад про лічення сухіт при помочі розчину золота. Досліди в цім напрямі поробив кілька літ тому назад професор Кох, одначе без доброго висліду, бо не міг усунути трійливих прикмет розчину. Що не вдалося Кохови, вдалося данському ученому — проф. Мельгардтови, який винайшов прилад „санокрізін". Средство проф. Лешке не є шкідливе і дало в 75 випадках корисний вислід.

ДО ЛАВРОВОГО ВІНКА ПОЛЬСЬКИХ СОЦІЯЛИСТІВ.

Варшавський „Наш Пшеґльонд" помістив недавно статтю про потребу моральної санації деякої частини польської преси. Головним виновником пресової деморалізації та корупції вважає польський уряд який промощував собі дорогу до багатьох редакцій і до багатьох визначних публіцистів всесильним грошем. Стаття звертається головно проти лівого відламу польської преси (т. зв. соціялістичної), яким польський уряд найбільше пікдується. Так приміром, на останню сесію Союза Народів уряд вислав на свої кошти представників тільки лівих часописей. Хто іще досі вірив у всякі „демократичні ідеї", з якими панове Голуфкі розшибаються по цілій Европі, має один доказ більше, що джерело тих „ідей" лежить не деинде, а — в кишені!

ПОЖАРІ В ГАЛИЧИНІ.

На днях в Любіни Малім коло Городка згоріло 5 хат і одна стодола. Причина пожару: необережне поведення з огнем.— У Винниках вибух пожар в домі Евгенії Машкевич. Шкода виносить кілька тисяч золотих. В цім випадку мається до діла з підпалом. — В Ганчарах згоріли доми Франца Босовича і Кароля Колодницького. — В Підтемнім, львівського повіту, на днях вибух пожар в будинку в якому був зложений опал на зиму. Огонь перекинувся на школу. Згорів дах. Шкода виносить 2,500 зол. Як виказує слідство, мається тут до діла з підпалом. — В Прусах, львівського повіту, згоріла стодола Мартина Махніцького зі збіжем.

ЯК ІТАЛІЙСЬКІ СЕЛЯНЕ ПОКАРАЛИ РОЗПУСТНИКА.

В околиці Риму був лісничий, на імя Джюсеппе Фанеллі, який любив чужі жінки. Довго він ґрасував, та до часу збанок воду носить. Недавно він знасилував молоденьку дівчинку, сироту, яка жила у своєї старенької баби. Засівся коло хати, а коли старенька пішла в село, залишаючи внучку саму, Фанеллі впав до хати і знасилував її. Довідавшись про це, місцеві селяне, зробили самосуд: зловили розпустника, роздягнули і привязали шнурами до стовпа на середині села. Так висів він серед спеки кілька днів. Коли його знято, був ледви живий. Мабуть тепер устаткується.

В МАРТІ НАДІЮТЬСЯ НОВОГО ПЕРЕВОРОТУ В ПОЛЬЩІ

ВАРШАВА, 23. грудня. — Акція, яку розпочав лідер вшехполяків Дмовскі, приспішить тільки новий замах з боку Пілсудского. Перевороту можна надіятися кождої хвилі, але коли події будуть розвиватися нормально, наступить він доперва в марті. Пілсудскі і його прихильники хочуть добре приготовити армію, на якій одиноко опирають вони свої сили, а якої вони тепер ще не цілком певні. Слідуючий переворот буде мати наскрізь монархістичний характер.

Польський сойм занятий тепер шпіонською аферою, а з ним і всі другі. Поляки закидують д-рови Лукашекови на Горішнім Шлеску шпіонажу. Лукашек був членом Мішаної Комісії і тішився дипльоматичною ненарушимостю. В тім характері держав він цілий штаб шпіонів і пробував добути матеріяли, якими можна би скомпромітувати Польщу перед Францією.

Прихильники Пілсудского використовують той момент і коли увага публики занята тою аферою, вони приготовляють армію до перевороту.

ЛЮТЕР БУДЕ НІМЕЦЬКИМ КАНЦЛЄРОМ.

БЕРЛІН, 23. грудня. — Бувший німецький канцлер Лютер повернув з подорожі до Полудневої Америки і мав розмову з націоналістами. Виходить, що він стане тепер знова канцлером, а Штреземан остане міністром заграничних справ. Зненавиджений міністер війни Ґесслер, якому треба головно завдячувати упадок попереднього кабінету, ввійде таки знова до нового кабінету, бо цего домагається президент Гінденбурґ, якому зголосили своє уступленне з армії найкращі офіцири, колиб мав Ґесслер не ввійти до кабінету міністрів.

МАГОМЕТАНИН ЗАБИВ ГІНДУСА ЗА ТЕ, ЩО НЕ ХОТІВ З НИМ ДИСКУТУВАТИ.

ДЕЛІ, Британська Індія, 23. грудня. — Магометанин Абдуль Рашид забив револьверовим вистрілом відомого лідера Гіндусів Свамі Шрадананда. Рашид хотів вдатися з Шраданандa в релігійну дискусію, а коли той заявив йому, що він це зробить иншим разом, Рашид стрілив і забив Шраданданду на місци.

Шрадананда належав до браманської касти, яка не дозволяє навіть доторкатися низших, а тим самим і магометан. Магатма Ґанді, відомий індійський провідник хотів доконче злучити Магометан і Гіндусів до спільної політичної боротьби проти Англійців, і по тій причині поборював він кастовість браманів і їх науку. В тім допомагали йому магометани. Та всеж таки релігійна загорілість перемогла і релігійна боротьба розпочалася наново. З тої боротьби найбільше раді Англійці, бо в той спосіб лекше їм панувати над Індіями.

ФРАНЦІЯ ХОЧЕ УЛАСКАВИТИ ЗАСУДЖЕНИХ НІМЦІВ.

ПАРИЖ, 23. грудня. — Звільнення французького офіцира Рузіе, який ззбив німецького горожанина а двох других ранив, стрінули Французи з великим задоволенням. В урядових кругах заявили, що ніякого другого суду не буде, хиба би знайдено якийсь новий матеріял. Засуджені німецькі горожане будуть уласкавлені, але доперва тоді, коли в Німеччині перестануть цькувати проти цего засуду.

СКІЛЬКИ ЗАПЛАТЯТЬ АМЕРИКАНЦІ ЗА КАРТУ ІДЕНТИЧНОСТИ В ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 23. грудня. — Після нового закона всі чужинці, які остають в Франції довше як два тижні, мають заплатити належитість $15 за карту ідентичности. Карта буде важна тільки на один рік. Передше належитість виносила 62 франків і була важна на два роки. Коли прибуде до Франції на слідуючий рік 400.000 американських туристів то заплатять вони $6.000.-000. Кромі цего треба буде оплачувати ще й віза. Але що до цего то вже вина по стороні американського уряду, який не годиться на знесення пашпортових належитостей за віза і заробляє в той спосіб тисячі, а Американці видають сотки тисяч а то й міліони долярів.

ФАШИСТИ ЗАВОДЯТЬ СВІЙ ВЛАСНИЙ КАЛЄНДАР.

РИМ, 23. грудня. — Офіціяльно повідомляють, що у всіх урядових актах буде обовязувати фашистський календар. На офіціяльних письмах будуть поміщувати подвійні дати, після старого календара і після нового.

Новий календар датується від 28 жовтня 1922 року, себто від тої хвилі, коли фашисти пішли походом на Рим. Той день назначено офіціяльно початком держави фашистів. Від него зачинається отже і новий календар.

ФРАНЦУСЬКІ ЛІТАКИ ЙДУТЬ ПОМАГАТИ КАНТОНСЬКІЙ АРМІЇ.

ПАРИЖ, 23. грудня. — Хінський кантонський уряд віднісся до членів ескадрони Ляфаета, щоби взяли участь в боротьбі кантонської армії проти армії північної. Летунська ескадрона Ляфаета відіграла визначну ролю в світовій війні. Кантонський уряд готов виставити 150 боевих аеропляпів. Кошта будуть виносити $2,000.000. Та подають, що ціле те підприємство приготовляє і фінансує Москва. Чеерз те справа комплікується. Часописи одначе твердять, що в ескадрі находиться велике число летунів, які раді з того, що будуть мати нове поле до попису.

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сити і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ТРЕБА ЖЕРТВ.

Епископ др. Боцян, висвячений митрополитом Шептицьким як епископ луцький, ніколи не був в тім щасливім положенню, щоби міг працювати для вірних своєї дієцезії. Польща його не допустила. Нічого не помогли його старання. Вони тільки зїли сили покійного, який перед смертю заявив: Коли не можу для своєї епархії працювати, то зроблю бодай одно: життя своє віддаю Господу Богу за її добро.

Таке то підніс митрополит Шептицький в надгробній промові, додаючи: — „Покійний Йосиф зробив для своєї епархії то найбільше, що може душпастир зробити для своїх вірних". Бо як каже Христос: „Ніхто більшої любови не може дати, як коли хто душу-життя віддає за ближніх".

В християнськім порядку жертва є завдатком побіди-тріюмфу. Тріюмфувати буде і наш поневолений нарід, але тоді, коли знайдуться у нас люди, що будуть готові на жертви. І тут митрополит Шептицький розбирає це важне питання в такий спосіб: „Питаю вас, що думаєте, що треба би зробити, щоби церкву двигнути з того упадку, щоби нарід піднести, просвітити, спасти? Від чого бодай зачати? Чиж справою найважнійшою найконечнійшою в такім положенні не є знайти людину чи людей, які себе самих віддали би в жертву, посвятили своє життя? Чогож треба, щоби наш нарід нині спасти? Треба жертви. Треба, щоб на наших землях повторилася кровава жертва Голгофти. То правда, що кровава жертва Голгофти повторюється на жертвенниках при Службі Божій, але історично і суспільно жертва Голгофти повторяється через жертву людий. Одна та жертва може спасти нас від заглади. Ви, браття дорогі, добре це розумієте і в щоденному житті і в родині і в громаді: посвята це перша й найконечнійша умова поступу. Це перший лік, перший рятунок; де нема посвяти, там усе марно гине; де є посвята, там усюди зачинається нова епоха.

Від яких десять літ, від світової війни, чимраз більше доходимо ми до тої гадки, що ми самі винні в своїй лихій долі, що в нас львина часть вини, чому у нас нема гаразду. Чимраз краще здаємо собі справу з того, що більше й більше треба у нас посвяти робітників на полі церковнім і народнім. Спомнаючи ті жертви нині, мусимо одначе з жалем сказати, що всеж таки замало було жертв і замало посвяти і тому хиба тільки не є поміж нами так, як моглоб бути і як повинно бути. І певно не замало цінимо жертви тих, що себе посвятили, коли стверджуємо, що потрібно було й потрібно є більше жертв і більше посвяти. Тому, памятаючи на тих, що себе жертвували, „дай нам Боже за їх прикладом також жертву з себе зробити для добра і спасення нашого бідного народу Амінь". — Так закінчив своє слово митр. Шептицький.

Усамостійнення держав Британської імперії.

В Лондоні відбулася конференція премієрів держав Британської імперії, на якій принято рішення про повне усамостійнення держав Британської імперії.

Се вийшло би далеко поза рами статті, коли-б хотіти представити історичний розвиток, як деякі англійські кольонії здобували по черзі самоуправу, державність у внутрішніх справах при формальній залежности від англійського уряду, вплив на закордонну політику, державність у міжнародньому розумінню, аж в кінці отсе здобули повне усамостійнення і рівнорядність з Англією.

До сих колишніх кольоній, тепер держав Британської імперії належать: Канада, Австралія, Нова Зеляндія, Південно-Африканська Федерація, в кінці вже після світової війни рівне з ними становище здобула Ірляндія.

Вже перед світовою війною кожда з тих країн мала — що так скажемо — внутрішню державність: свою конституцію, свій парлямент, свій парляментарний уряд. Залежність від Англії виявлялася в тім, що конституцію затверджував англійський парлямент та що уряд зголошував димісію на руки представника англійського уряду, який знаходився в кождій з тих країн.

Вплив на закордонну політику узискали сі держави головно підчас світової війни, коли Англія зажадала від них жертв у людях і грошах на ведення війни.

На Мировій Конференції в Парижі делегації були заступлені всі держави Британської імперії і мирові договори підписує не тільки англійський уряд, але поруч з ним уряди згаданих держав Британської імперії.

Так само не тільки Англія, але кожда з держав Британської імперії стає членом Союза Націй.

Завершення сього процесу усамостійнювання відбулося — як зазначено — на Конференції премієрів держав Британської імперії в Лондоні. Конференція рішила, що всі держави Британської імперії є рівнорядні, що зноситься останки залежности заморських держав і Ірляндії від Англії і що обєднує їх в одну імперію тільки спільність монарха. Уряд кождої держави буде безпосередно зноситися з монархом, а не через англійський уряд, як се було досі; замісць представника англійського уряду буде в кождій державі заступник монарха; зносини між окремими державами імперії будуть відбуватися через дипльоматичних заступників; так само кожда держава імперії буде мати своїх дипльоматичних заступників у чужих державах; договори з чужими державами кожда держава імперії буде заключувати від себе.

Як се усамостійнення держав Британської імперії виявиться в практиці з одного боку в відносинах між ними самими, з другого на полі міжнародньої політики, — покаже будучність. Можна сподіватися, що практичний змисл англо-саксонської раси зуміє найти шлях через усамостійнення до ще повнійшого обєднання.

В кождім разі перед нами факт історичної ваги: Британська імперія перемінилася в союз самостійних і рівнорядних держав, — пробуючи погодити з одного боку потребу самостійности, з другого потребу обєднання окремих держав у союзі.

Се відповідає теперішній тенденції міжнародньої політики, де одна держава, хоч-би й найсильнійша, не може грати рішаючої ролі, і мусить обєднуватися з іншими державами на основі спільних інтересів.

Т. зв. паневропейський рух, про який я писав недавно з приводу паневропейського конгресу в Відні, являється також висловом тої тенденції.

Також Радянський Союз уважають пробою такого обєднання держав на ґрунті однородности соціяльно-політичного ладу.

Прага, 30. листопада 1926.

Проф. др. М. Лозинський.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

НА ЩО ВАМ КОНГРЕСУ?

Хто з шановних читачів не знає, що як на людськім тілі розсядеться боляк, то людина старається той боляк як найскорше вилічити, щоби він не розлізся по всему тілу та не затроїв усеї крови?

Нині цілком сміло можу сказати, що маємо ми такий боляк на тілі українського народа в Америці. Він затроює наш народний організм, і як ми його не вилічимо сейчас, то він затроїть нам усе народне тіло.

Для вирізання з українського народного тіла того боляка й збирається в Филаделфії на день 29. грудня сього року зїзд українських церковних громад. Сей конгрес то лікар, який має зоперувати боляк на нашим народнім тілі, вирізати його без пощади, залляти рану карболевим квасом, щоби отруя не поширилася по всему тілу.

Через те я й певний, що в той день не бракне на сьому конгресі ні одної української католицької парохії. Як котра не буте там мати свого делегата, то вона дасть собі свідоцтво, що її байдужне добро власної церкви і народа.

Як зачувати, найшлися між священиками сеї церкви такі одиниці, які стали проти сього святого діла. Та інакше й бути не могло. Преців навіть між апостолами Христа найшовся такий, який ходив з Христом через роки, а відтак його видав у руки ворогів. Найдуться певно такі й серед нашого народа, які готові за серебренники виступити проти народа та піти за голосом Варшави. Та коли ми зрозуміємо їх роботу, то їх робота для нас не страшна. Прийдуть ще вони до нас, будуть вони ходити по хатах з кропилом, святити паски, і так далі. Будуть тоді збирати датки для себе, і тоді свідомі громадяни будуть могти їх спитати, де вони були тоді, коли ми збиралися витинати боляк, який в нашій церкви засадив польський уряд.

Вдармоєя, українські громадяни, в груди й скажім собі твердо правду в очі, що ми богато говоримо про свій тяжко запрацьований гріш, але пошанувати його не вміємо. Хотьби й сам Юда-Христопродавець прийшов до нас та скрививши попросив о милостиню, то ми йому додамо до його срібняків ще дещо зі своєї керваниці. Нам здається, се мабуть милосердні люди, але се відай неправда. Ми просто не маємо відваги відмовити зрадникови. Ми не маємо пошанування для своєї праці, про яку так богато говоримо. Ми не є так щиро віддані справі, як себе представляємо.

Кілько то разів бувало таке, що громада осуджувала польську політику епископа, а коли епископ до громади приїхав, то ми до нього висилали депутацію, яка цілувала наставлену руку й заминалася: Преосвященний, будьте ласкаві приняти від нас сей маленький, але щирий дар, бо се наша жертва, а ми на неї працювали, і будьте ласка... І так далі. Хто буде нас шанувати, коли ми будемо в сей спосіб поступати? Коли ми відважно говоримо проти лиха, поки лихо на очи не покажеться, а як покажеться, то ми один на перед другого пхаємося за почестю вручувати чек?

Конгрес відай на те й є, щоби він поклав уже конець сьому раболіпію. Най вирве нас з неволі, визволить нас з пут ворогів та дасть нам у власні руки заряд нашої керваниці.

Андрій Ярчевський,
Перт Амбой, Ню Джерзі.

ПРОЕКТИ НА КОНГРЕС.

Даю під увагу Шановним п. Делегатам на український католицький конгрес в Америці отсі проекти:

1) Наші церкви мають називатися українські народні церкви.

2) Епископа Богачевського мається на конгрес не впустити.

3) Право вибору епископа має належати вірним священикам, а не мається нам накидати проти нашої волі або без нашої волі з Риму.

4) Конгрес повинен взяти під докладну розвагу питання відносин межи нашою церквою а Римом.

І. Лаврук,
делегат, Ром, Ню Йорк.

ЗНАЧІННЄ ЗЇЗДУ ДЛЯ СТАРОГО КРАЮ.

Вже пів року минає, відколи епископ Богачевський і його надворний політик, др. Назарук, повели боротьбу за рутенство й візантійство серед українського народа в Америці. Через пів року свідомі українські іміґранти оборонялися від тої політики. Читали про сю боротьбу Голоси Читачів у нашій дорогій часописи Свободі від тих людий, які сю боротьбу на своїх плечах переносять. Читали ми сі голоси і у Канзас Сити, хоча нам не судилося бачити на власні очи, або чути на власні уха аґітації в нашій громаді, аґітації за рутенством й послухом Римови й Варшаві.

Тому ми нині витаємо сей зїзд українських католицьких громад, що збирається у Филаделфії на 29. грудня. Ми сподіємося, що зїзд поставить мінну організацію, яка буде далі вести боротьбу проти чужих уплывів у нашій церкві так довго, поки боротьба не покінчиться побідою народа, поки нарід не захопить під свій уплив нашу церкву. Організація, яка вийде з сього конгресу, вложить на плечі ріжним людям тягарі, але сі тягарі вони мусять понести для добра нашого народа.

Вимагає сього добро нашого народа не лишень на американській землі, але й добро нашого народа в старім краю. Най делегати конгресу памятають, що їх наради, ухвали й дальша робота відбється широким відгомоном по всіх закутинах нашої землі, що стогне під ляцьким ярмом. Як конгрес кине відважні кличі та поведе завзяту боротьбу за народні права проти чужих впливів, то ми зробимо велике діло й для церкви й для народа під польською кормигою.

Ми певні, що делегати се зроблять, і тому кождий щирий український патріот бажає найкращого успіху славному Соборови Української Католицької Церкви.

Дмитро Яремко,
Канзас Сити, Канзас.

ДО ОДНОСЕЛЬЧАН СЕЛА ГОРОДИЦІ, ПОВІТ ТЕРНОПІЛЬ.

В Аллентавні, Па., перебуває тільки 4 Українців, а іменно громадяни: Собчак, Луців, Мороз і Хома з села Городиці, п. Залісці.

Вони зробили три балі і зібрали $30, між людьми зібрали $11, з виграних дочка Луціва зібрала $7.50, разом $48.50.

Цілу ту суму вислав підписаний на будову Народного Дому в селі Городиці.

Підписаний просить отсею дорогою і всіх других односельчан, щоби не забули за ту так дорогу для нас справу і допомогли нашим браттям в рінім селі збудувати українську святиню.

Я вже одержав письмо з краю від головного уряду „Просвіти", що вони гроші отримали і будуть забиратися до купна парцелі під будову Народного Дому.

Дмитро Мороз,
з Аллентавн, Па.

Аркадій Аверченко.

МОЯ ДОБРА ЖІНОЧКА

Я мав молоденьку, гарну, щиру, ясноволосу жіночку. Лежить раз моя жінка на канапі і читає якусь книжку. Я стояв перед зеркалом і намагався защіпити твердий ковнірець, але ніяк не міг. Хоч як я шарпав, оба кінці ковнірця не хотіли зійтися.

— До чорта! — крикнув я сердито і шарпнув так сильно за сорочку, що дірка розірвалася.

— Ось і вже! Вже маємо дарунок. Одинока сорочка...

Я підійшов до жінки і просив:

— Серденько, будь така добра і заший мені дірку від ковнірця!

Жінка лежала далі спокійно на канапі, а по хвилі сказала, не поглядаючи:

— Ні, любий приятелю, цього я не зроблю!

— Що значить „не зроблю"? — спитав я нервово.

— Зі зовсім зрозумілої причини. Заший собі сам!

— Алеж, серце, таж я не вмію шити. Тиж знаєш це.

— Так, — сказала жінка й похилила голову — і саме тому мусиш ти сам собі зробити це. Самособою, я могла би зашити тобі, але подумай, мій дорогенький: я ж не вічна! А як я вмру, то ти останеш на світі сам один, зовсім покинутий. А як потім тобі розірветься дірка від ковнірка, то могтимеш легко сам зашити собі її. Тому я хочу, щоби ти сам направив собі дірку від спинки.

Мене зворушила така дбайливість, стиснув жінчину руку і сказав зворушено:

— Серденько, ти така добра... ти думаєш навіть про ті часи, коли то вже тебе не буде в живих. Як маю подякувати тобі за твою любов?

Жінка зітхнула, не сказала ні словечка й знову затопилася в своїй книжці.

Я взяв іглу, нитку і став шити. Під вечір дірка в ковнірі була зашита.

* * *

На мої уродини один приятель подарував мені шпильку до краватки з брилянтом. Як я показав цю шпильку моїй жінці, вона переляно вирвала мені шпильку з руки і сказала:

— Ні! ти не смієш носити цієї шпильки!

Я сполотнілий спитав:

— Алеж, дорогенька, чому ж ні? Чому я не повинен носити цієї шпильки?

Вона глянула на мене й відповіла схвильовано:

— Ні, ні... за ніщо в світі. Коли ти носитимеш цю шпильку, то тобі все грозитиме небезпека. Шпильку може завважати злодій, він може засістися на тебе денебудь, може напасти на тебе, побити тебе... забрати в тебе шпильку, вбити тебе.

— Щож маю зробити з цею шпилькою? — спитав я у розпуці.

Вона подумала хвильку, а потім сказала з усміхом:

— Серденько, я знаю, вихід. Я зроблю собі брошку з тої шпильки. Така брошка буде знаменито гармонізувати з моїм скинім одягом!

Я відповів дуже переляканий:

— Дитинко, таж на тебе можуть також напасти!

Вона глянула на мене добрими очима та сказала:

— То виключене... мені ніщо не станеться. Головне, серденько, щоби ти остався при життю!

Ця доброта роззброїла мене зовсім і я мовчки дав їй шпильку.

Одного дня, як я вернувся до дому і ввійшов до спальні, побачив на кріслі якийсь циліндер.

— Циліндер! — скрикнув я счудовано — відки тут узявся циліндер? Чий жеж то циліндер?

— То твій циліндер! — сказала скоро моя жіночка.

— Алеж даруй, дитинко... таж я ходжу лише в мягких капелюхах.

— Я хотіла зробити тобі малу несподіванку і купила тобі отсей циліндер. Правда, що ти ходитимеш у ньому, тому, що то дарунок від мене. Правда?

— То цікаве, дитинко, — сказав я. — Дай но тут, хай пригляднуся цьому циліндрові. Таж то ношений циліндер!

Вона перехилила свою ясноволосу головку з хлопячою зачіскою мені на плечі, пригорнулася лагідно до мене й сказала трохи збентежено:

— Бачиш, я хотіла зробити тобі дарунок, а нові циліндри такі дуже дорогі, то я купила тобі оказійно ношений циліндер дуже дешево.

Я глянув на підшивку циліндра:

— Чомуж на ньому букви Я. Л. Т.? Початкові букви мого імени є преціњ: А. Т. А.

Вона почервоніла трохи, а потім сказала нерішучо: ці букви значать: „Я люблю тебе!"

Чи не добра моя жіночка?

* * *

— Ні, тобі не вільно пити вина!

— Чомуж ні, дитинко? Лише одну скляночку.

— За ніщо в світі. Воно могло би пошкодити тобі. Вино вкорочує життя, а я не хотіла би такою молодою вдовою жити на цьому світі. Сядь собі осьтут!

— Чому?

— Вікно відчинене. Відси тягне і ти міг би перестудитися.

— Дурниця, я не боюся протягів.

—Але я боюся за твоє здоровля, ти можеш захорувати, вмерти!

— То зворушливе, як ти дбаєш за мене. Ти дійсно добра жінка... Дитинко, дай мені кусник торта!

— Ані кусничка. Від мучних страв чоловік товстіє, а це впливає на здоровля. Що я почала би без тебе?

Я мовчки взяв собі папіроску з папіросниці.

— Кинь папіроску! — крикнула моя жіночка. — Зараз кинь мені її! Тиж знаєш, що папіроски шкодять на груди.

— Алеж, дитинко... одна-одинока папіроска!

— Ані одної... Ти куди? На прохід? Прошу тебе, надягни осіннє пальто. Не смієш виходити без пальта.

Я поцілував її ніжні, вузенькі руки й сказав лише:

— Яка ти добра...

* * *

Часто питав я сам себе: „Як я подякую їй за всю цю доброту? Як докажу їй, що я також маю співчуваюче серце?" А потім говорив я собі: „Чому у нас не вибухне пожежа? Чому до нашої хати не вломляться розбишаки? Вона побачила би, як я виношу її з полумінь на моїх руках, як потім паду... або, як я, коли вже вирятував її з рук опришків, окровавлений лежу біля їх ніг".

Але потім виринали практичні думки:

„Дурень ти, егоїст. Гарно: ти вмреш, а вона потім останеться бідною, незасмотреною вдовою. Ні, так не повинно бути!"

І тут заблисла мені в голові чудова думка:

„Заасекуруюся на 50,000 долярів, а полісу скажу виставити в користь моєї жінки".

Ще того самого дня вишукав я асекураційне товариство, полагодив усі формальности, заплатив першу премію а вечером передав я полісу моїй жінці.

За три дні переконався я, що ціле моє життя аж до тепер то було ніщо, бо моя жінка обсипала мене доказами любови. Вона була така дуже-дуже уважлива.

— Серденько, — сказала вона — може напешся вина?

— Дякую, — відповів я нерішучо — я пив уже нині.

— Що ти пив? Всього дві фляшки, то аж надто за мало. Коли тобі вино смакує, то пий скільки хочеш. То глупота відмовляти собі самому. А торт я також приготовила для тебе. Так, а на бюрку найдеш малу несподіванку — скринька сильних гаванських циґар.

* * *

З того часу, як я мій жінці втиснув у руку полісу, живу наче в раю. Їм найліпші торти, пю найкращі вина, сиджу при відчиненому вікні, виходжу без пальта, курю найсильніші циґара, трийцять папіросок на день, а моя жінка не каже ні слова.

Чи не є вона добра жіночка? Любий читачу, коли ти можеш жонатий і також хочеш бути щасливий, то дай заасекуруватися в користь твоєї жінки, а житимеш тоді найкращим життям.

(Переклав **М. Ходорівський**).

ГРУДЕНЬ МІСЯЦЬ „ПРОСВІТИ"

ПАМЯТАЙМО, ЩО В МІСЯЦЮ ГРУДНИ ПРИПАДАЮТЬ УРОДИНИ НАЙСТАРШОГО УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА „ПРОСВІТА" У ЛЬВОВІ.

В ТІМ МІСЯЦЮ ВІДНОВЛЯЄМО ВКЛАДКИ, ЯКІ ВИНОСЯТЬ $2, А ЗА ЯКІ ОДЕРЖУЄМО КАЛЕНДАР І КНИЖКИ „ПРОСВІТИ" І СКЛАДАЄМО ОСІБНИЙ ДАР НА ПОТРЕБУ ПОШИРЕННЯ ПРОСВІТИ МІЖ НАШИМ НАРОДОМ.

ВКЛАДКИ І ЖЕРТВИ НАЛЕЖИТЬ СЛАТИ НА СЛІДУЮЧУ АДРЕСУ:

OBYEDNANYE
P. O. BOX 411, PHILADELPHIA, PA.

МІТИНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ. Тов. Український Клюб Поступовий, від. 70, повідомляє всіх своїх членів, що річний мітинґ відбудеться в суботу, дня 25-го грудня, о годині 5-ій пополудни, в Народнім Домі, 72 Моріс Стр. Обовязком кождого члена є прибути на означений час, бо є дуже важні справи до полагодження від гол. уряду У. Н. Союза, як також нашого товариства. Кождий член отримає календар від У. Н. Союза на 1927 рік. — Антін Онисик, секр.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

АЛЛЕНТАВН, ПА.

Звіт з віча.

Дня 5. грудня с. р. відбулося віче Укр. Кат. Громади в Аллентавн, Па. На се віче комітет запросив двох бесідників з Филаделфії, Па.: п. Т. Грицея, і п. М. Дармограя. Оба бесідники, не зважаючи на сніговицю, до нас прибули.

З рамени вічевого комітету отворив віче гр. Гр. Пипюк, покликуючи на предс. В. Гришка, а на секр. Миколу Фартуха, і Григорія Біленького. Гр. В. Гришко сказав до зібраних пару слів і попросив п. Т. Грицея до виголошення реферату. П. Грицей зачав такими словами:

Ми не прийшли з Филаделфії, Па., розбивати вашу Укр. Кат. Громаду, але прийшли вияснити справу Укр. Кат. Церкви, її положення і відношення до нашого народу.

Бесідник перейшов цілу історію нашого національного відродження та нашу боротьбу за українську державну самостійність. В тій історії виказав він фактами як Польща старалася поневолити наш нарід, як вживала навіть католицької церкви як оруде до винародовлення і поневолення. Бесідник пояснив присутним суть польсько-римського конкордату та чому впроваджують у нас насильний целібат.

По тім перейшов бесідник і до наших відносин в Америці та піддав обєктивній критиці поступованнє епископа Богачевського вказуючи, що наш нарід на ньому розчарувався, а розчарувалися навіть і самі Українці католики, бо ми гадали, що новоприбувший епископ скріпить укр. кат. церкву, а він її ослабив, бо за час його побуту в Америці повстало між нашими громадами 18 нових православних парохій.

Бесідник вияснив по тім ціль і завдання Обеднання та візвав всіх до народної праці і витревалости в боротьбі з польськими впливами в Америці.

Промову п. Грицея перериивали частими оплесками, бо кождий відчував, що п. Грицей говорить з щирої душі, що говорить так, як відчувають всі щирі Українці в Америці.

Другим бесідником був п. Дармограй. Темою його бесіди було: Тільки в боротьбі здобудемо своє право. Того держиться якраз тепер филаделфійська громада. Вона поносила і поносить великі тягарі, вона придбала як церковна громада гарний маєток і вона домагається належного їй голосу в парохіяльній господарці. Бо таке є демократичне право, що хто платить, хто поносить тягарі, той мусить мати право контролі. Коли ми того права не допильнуємо, то ніколи не добемося ніякої самостійности. Будемо все носити тягарі як носили досі, а ніякого права мати не будемо. Всю свою промову переплітав п. Дармограй ріжними фактами.

Публика погоджувалася з промовцем, бо щиро його витала.

Палку бесіду виголосив гром. Ленчук з Нортгемптон, Па., який вказав на ту аномалію, яка має в нас місце, що одних і тих самих синів народа зачинає ділити религія. У Німців є протестанти, католики, а між протестантами кальвини і лютерани, але всі вони добрі Німці і всі йдуть разом, коли ходить о німецьку справу. Чомуж в нас має бути инакше.

Говорили ще бесідники з Істон, Па., і Бетлегем, Па.

По всіх тих промовах нарід приступив до вибору делегатів на церковний конгрес, котрий відбудеться в Филаделфії, Па., в середу дня 29. грудня 1926 р.

Одноголосно вибрано отсих делегатів: В. Гришка, Гр. Пипюка, Ів. Заяця, Ал. Попика, В. Короля і Василя Ракочого.

По тім предс. В. Гришко подякував народови, що так красно заховувався в часі віча тай що не зважаючи на таку непогоду і велику сніговицю зійшовся так численно, що нова обширна галя була ще за тісною. Подякував ще позаміс цевим людям, що так численно явилися на те віче. Місцевий хор відспівав: „Чуєш брате мій", „Ми Гайдамаки", „Не пора", а по тім нарід разом з хором відспівав „Ще не вмерла Україна". По тім всі розійшлися домів.

Як секретар віча, позволю собі написати ще пару слів. Не забуваймо, що вся робота не кінчиться на словах. Памятаймо, що зближається Різдво Христове. Підім з колядою, а ту всю коляду, яку заколядуємо, пішлім до „Обеднання", щоби „Обеднанне" могло з тої коляди посилати кождий місяць на Інвалідів і на Рідну Школу не по $50.00 чи по $100.00, але хоч по $500, і більше. Бо коли ми не поможемо самі собі, то ніхто нам не поможе.

Берім собі примір з тих Німців, що рівнож під Польщею. Поляки беруться на ріжні способи, щоби їх спольщити як і нас, але щож, Німець хоть бородою заросте, але хитрий на всяку біду, та у всякій біді дасть собі раду. Німці як культурний нарід, не забувають своїх братів, і тут в Америці і кождого року на Різдво посилають великі жертви для своїх братів під Польщею. Так і ми йдім їх слідами і не забудьмо за коляду на Рідну Школу.

Григорій Біленький.
секр. віча.

—o—

НЮАРК, Н. ДЖ.

Виступ Українського Хору перед американською церквою.

Так званий Український Презбитеріянський Хор виступив в неділю, дня 19. грудня с. р., в Презбитеріянській Церкві Памяти Килберна.

Виступ попередила промова пастора Самуеля Чеймберса та гр. Кузіва, вчителя презбитеріянської школи в Блумфілді, Ню Джерзі. Хор, зложений з 15 пань та 12 мущин, виступив в українських національних строях та предложив американській публиці вязанку українських пісень.

Пісні зробили на слухачів глибоке враження. Хором проводив гр. Романків.

Американські ґазети з Нюарку принесли довші нотатки про виступ сього хору та його фотографію з виразним зазначенням, що се хор український.

—o—

НЮ ЙОРК.

На допомогу пасейським страйкарам.

Українське Товариство „Просвіта" в Ню Йорку, Н. Й., вислало на руки головного комітету для страйкуючих ткачів в Пасейку, Н. Дж., суму 25 долярів.

Іван Жовнір, фін. секр.

—o—

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.

Перша Українська Жіноча Політична Організація в Америці.

В четвер, дня 16. грудня сього року відбулися в місцевім Українськім Домі збори місцевого жіноцтва. Збори скликано за почином місцевого громадянина Івана Ваверчака, котрий і представив зібраним потребу жіночої політичної організації.

Бесідник звернув увагу зібраному жіноцтву, що завдяки новим американським законам жінки в Америці мають такі самі права, як мущини. Жінка, яка є горожанкою Америки, має право голосувати при всіх виборах. Американські жінки користають з сього права. Користають з нього й жінки-іміґрантки. В іміґрантів других народів є спеціяльні політичні орґанізації жінок, які роблять богато добра так для жіноцтва взагалі, як і для даних іміґрантів. Треба й українським жінкам піти за приміром родовитих Американок та більше поступових іміґрантів.

Присутні жінки зрозуміли виводи гр. Ваверчака. Без довшої дискусії постановлено оснувати в Перт Амбою політичну орґанізацію українських жінок. Зараз вибрано тимчасовий уряд, який має занятися вибранням чартеру та полагодженнем других формальностий, потрібних до повного пущення в рух організації. До виконавчого комітету уряду ввійшли: пп. Анна Ваверчак, як предсідателька, п. Анна Романець яко секретарка, п. Анастазія Федчишин яко касієрка.

Збори постановили, що правильні збори організації мають відбуватися першого четверга кождого місяця в Українськім Домі.

А. Р.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

—o—

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Панахида на старий край.

В неділю, дня 28. листопада відправив о. М. Кінаш панахиду по поляглих українських героях, котрі віддали своє життя за Волю рідного краю. По проповіди в якій наш о. парох згадав про тих, що вправді вийшли живими з війни, але пострадали здоровля і на ціле життя лишилися каліками, заряджено збірку на інвалідів, яка принесла $74.55.

Жертвували слідуючі:

По $2.00: о. М. Кінаш, І. Качор, Р. Слободян, І. Галагін; по $1.00: А. Поливчак, С. Ґенеґа, М. Белюх, М. Богач, М. Лохайовський, П. Циктор, А. Гандович, М. Корнас, А. Киценюк, О. Клюсь, М. Лещак, О. Світлик, І. Світич, А. Війтович, В. Ґреґа, М. Процак, О. Нагірний, І. Киценюк, М. Могила, Т. Чечіль, Т. Процак Ю. Гвіздь, І. Зелінька, С. Грабар, Я. Красновський, Т. Луняк, Леся Кінаш, Н. Пріма, В. Зелінька, Т. Матвієць, С. Задорецький, Д. Щерба, С. Патрило, М. Сокира, А. Палей, А. Світич, А. Крупинський, А. Бабич, М. Нечесна, А. Кучма, А. Стефан, С. Пограничний, І. Корнас, М. Романович, М. Ґенеґа, М. Лихва; по 50 ц.: К. Бабій, Ю. Доньчак, Я Якибюк, П. Білецька. З. Фуртас, Ю. Пятковський, Г. Налепа, М. Федірко, М. Стефура, Д. Ваніца, П. Дмитро, Т. Ванат, А. Сушко, І. Франкевич, Т. Поливка, П. Довжицький, А. Світич, О. Патриляк, І. Полчвчак, В. Грабовський, В. Сис. Решта дрібними датками.

Цілу збірку в квоті $75.55, вислано до Обеднання.

О. Нагірний.

—o—

НЮАРК, НЮ ДЖЕРЗИ.

Збірка на допомогу інвалідам.

Наше Тов. ім. М. Вашингтон, від. 359 У. Н. Союза, одержало на днях листа від інвалідів У. Г. А. з просьбою о підмогу. Товариство сейчас ухвалило на місячних зборах занятися збіркою на сю ціль.

Збіркою по домах занялися: Тов. Марія Кравчук і Марія Багрій. По домах зібрали 10 дол. 50 ц. а на зборах 10 д. 25 ц. Разом 20 дол. 75 ц. Жертви зложили: по $1.25: М. Кравчук, М. Багрій, К. Савка, М. Гапанович; по $1.00: А. Скалацька, Крук, Гурик, Ю. Юревич, Косцьолик, Гинда, Нагребецький, Тофель, Марищук, Лапчак; по 75 ц.: Волошин. Дрібнійшими жертвами зібрано $5.75.

Марія Гапанович.

ЧОЛОВІК ЗАБИВ ЖІНКУ.

Жажда маєтку є причиною всіх повоєнних злочинів. Люде поробились звірами. Ось що сталося в селі Елкінові коло Коніна: Господар того села Франц Закшевскі, літ 34, повдовів перед кількома літами. Був він гуляка, пиячив і тому наробив багато довгів. Щоби ратуватися перед ліцитацією, оженився торік з багатою вдовою, Софією Кózік, яка була 20 літ старша від нього. Але Софія була жінкою ощадною і не давала грошей чоловікови на пиятику. Через те приходило часто між ними до сварки і бійки. Оноді заманив Закшевскі свою жінку до хліва і там замордував її. Опісля підкопав глиняву стіну хліва і звалив її на трупа, щоби видавалось, що його жінка згинула припадково. Але поліція викрила злочин, а саме що Закшевскі замордував свою жінку, щоби по смерти стати паном її маєтку.

ГАРКАВЕНКО В ФИЛАДЕЛФІЇ, ПА.

В пятницю, 7. січня, 1927 р. в Українській Гали, 849 Н. Френклин ул., о годині 8.15 вечер відбудеться **великий концерт**, в котрім візьмуть участь відомі операві співаки і співачки з Ню Йорку, як також Гаркавенко покаже свою силу, зі слідуючою програмою: — Виступ короля заліза А. Гаркавенка. Нагорода в $1,000 буде видана тому, хто зможе виконати такі точки в вправах з залізом, які покаже А. Гаркавенко: 1. З грубого заліза Гаркавенко буде робити бранзолета. 2. З грубого заліза своїми зубами Гаркавенко буде робити перстені. 3. 20 осіб на животі Гаркавенка зроблять з заліза пояс Самсона. 4. На грудях Гаркавенка будуть розбивати великий камень, вагою 400 ф. 5. 24 особи не зможуть розтягнути руки Гаркавенка. 6. На грудях Гаркавенка буде поставлено пяно і піяністка буде приґравати до концерту. 7. На голові Гаркавенка 16 осіб будуть гнути грубе залізо. 8. Найбільша сензація в світі! Гаркавенко підніме на однім рамени 40 осіб і в той самий час буде гнути будівниче залізо, грубе 6 цалів і 35 стіп довге. 9. Гаркавенко покаже способи вправ, яких він уживає перед боротьбою. Це цінна лекція для кождого чоловіка. 10. Гаркавенко покаже способи, які поможуть схуднути грубим особам (самотним і жонатим). Богато сміху. 11. Французька боротьба. Гаркавенко покаже чудовий прийом вітрака, яким він кладе своїх противників на лопатки.

ДЕ ГАРКАВЕНКО БУДЕ БОРОТИСЬ.

—o—

ГАРКАВЕНКО БОРЕТЬСЯ В ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ.

Перша борба Гаркавенка в Джерзи Ситі, Н. Дж. відбудеться у вівторок, 4-го січня 1927 р. у Вікторі Гол, ріг Гендерсон і Йорк ул., також будуть виступати другі відомі борці. Борба Гаркавенка в Джерзи Ситі викликує велике зацікавленнє.

Іван Марків.

ЧАРІВНИЦІ.

— А звідки ви, дідусю?

— Ой, здалека, моя ґаздиню солодка, здалека... Гірко у прошенім хлібци жити. Вже двайціть літ ходжу по світі божім. Коби ви мені позволили сісти си у вас і трошки відпочити.

— Сідайте си, тай відпочивайте!

— А ци нема у вас, ґаздиню, лижки теплої стравиці? Зголоднів чоловік, нема чим теплим черева розіґріти.

— Та не маю нічого теплого, хиба бисте зачекали, аж буду вечерю варити.

— То будьте ласка, позвольте мені у вас переночувати, бо вже стемнілоси і не знаю, в якій хаті на ніч би мене приймили.

— Нема ґазди в дома, а без його дозволу я не можу вас приймати.

— Ой, Господи милосерний! Та ци-ж ви не є також ґаздинев у вашім домі? Я десь небудь на землі під лавицев пересплю, лишень трошки яких коровячих переїдків підстелив-бим си.

— Ну, добре, заночуєте си у нас, а з ґаздов уже якось то буде...

Дід поздіймав торби і сів на лаві. Небаром увійшов господар, а жінка йому сказала, що приймила убогого на ніч. Вони розбалакалися. Дід оповідав ріжні новини, а тимчасом господиня зварила вечерю, всі засіли до стола і наситили грішне тіло.

— Кажете, діду, що ви з далекого світа, віддавна помежи люде ходите, богато дечого знаєте, тож і я хотілаби вас у єдній справі порадитиси.

— Ой, ґаздиню люба, як лишень зможу, то вам пораджу. А деж би я таким добрим людям не поміг. Та маю надію в Бозі, що моя рада на добро вам вийде, бо не мало людей мені декує, не єдному став я у пригоді.

— Ей, коби то ви мені помогли! Така моя біда, що годі виповісти. Ось дивітсі, як ви надійшли, я робила масло у флешці, вже щось три годині бовталам ним і годі го скліти-ти. Може ви щось до того знаєте.

— Ба, а ци вно лишень тепер не хотіло зробитиси; ци то вже так і давно було.

— Та там, знаєте, якось від Юрі таке вчипилосі. Ані, суди Боже, масла зробити. Верхнина усе сирватков підійде, або теґнесі від землі аж до ґраґарі. Що то може бути?

— Зла душе вам то зробила. Абисте знали, що так! Я вже не нипішний, богато дечого видів і капку на тім розуміюсі. На Юрі, мої солодонькі, то всяка погань — най сі преч каже від вас і від вашої хати — свою силу показує. Я видів раз таку бабу, що не мала корови, а молочко заїдала.

— А якже то могло бути?

— Та видите, що так було! Бо то злий дух не спит, ай ґасає помежи людей. Іду я до єї хати попри стайню, а вна підставила скопець під шнурок, що був привезаний до ґраґарі, точит з него молоко, як з корови; так і понісінький скопець наточила.

— Ай-яй-яй! То ви того на власні очи виділи? А в мене такий ґазда, що нічому не верит, хоть бисте як доочне єму толкували.

Господар сидів байдужно на ослоні, курив люльку та цикав слину на долівку.

— Ой, чому не верити. Ось вам хтось коровиці поцірував, тай масла не можна зробити. Але ми тому порадимо, ґаздиню солодка, надійтеся на мене. Ви мені лишень скажіть, ци не маєте ви де близько злої сусідки, що могла вам таке зробити. Зроблене то є напевно, бо я вже видів по молоці, хотєнь вно було в каши зварене.

— Ой, порадьте, що тому робитоньки. Ось недалека моя сусідка має лишень єдну корову і то маликовату, а масло що третий день гуркає, та до міста носит. У мене, Богу дєкувати, три фости у стайни, а губи нема чим намастити.

— Тота сусідка напевно вам то зробила. А далеко вна від вас мешкає?

— Та де, на четвертім вигоні від нас, а при її хаті дві великих осики росте, тай корч бзини з боку.

— Ого, бзина то нечиста деревина, у ній рогатий любит перебувати. Отже зробіт, мої солодкі, так: зберіт у найблизшу середу перед заходом сонці верхнину, дайте до неї капку світовечірних помий, поставте у стайни під поріг, та ідіть спати; як лиш запіє перший когут, ви зараз ставайте, ідіть до стайні, беріт горнець з тов верхнинов межи ноги і так обійдіт з ним хату три рази. Хоть вам то не вигідно буде йти, але єнакше бути не може. За третим разом увійдіть до хати, але дверий сінних і хатних не замикайте, седьте на лаві, беріть колотівку в руку і зачинайте масло робити. Світла не треба дуже підкручувати, лишень аби блимало. Як зачнете робити, то так говоріт:

Масло робиси,
Опирице, цірівнице
Гей, покажиси.

Будете робити і добре надслухувати; як ще зразу нічого не буде, то ви дальше робіт; вно мусит щось бути. Що буде і що вам із тим робити, то я вже вам радити не буду, ви самі повинні знати...

Рано господиня всипала до жебрачої торби ґарнець чільної пшениці, а до другої впхала ще добру ґаздівську сорочку. Дід з немалим вдоволеннем опускав гостинні пороги хати, де ночував. Ходив по хатах і жебрав, поки ще люде не пішли копати бульбу. Зайшов і на четвертий вигін... Коло хати дві осики, а з боку корч бзини. Перед хатою ходила корова, та визбирувала листє, що ще зелене вітер з деревини пообривав. Дід увійшов до середини з молитвою на устах і просив запомоги за молитву по померших душечках. Господиня, що мила судину, подала йому чималий шматок хліба. — „Боже світлий заплать вам, добра кобіто! Зароди вам Господи з роси, з води, дай Боже, абисте мали з чого давати. А ци то ваші корова ходит поперед хату?

— Моя. А що таке?

— Чому вна такий великий малик має?

— А хто знає, чому; не ведесі в мене худоба, тай уже. Малам колись три штуки, а нині хиба єдну, тай та маликовата.

Дід сів на лаві і розглядався по хаті.

— Не гнівайтесі кобітко, що я си трохи спічну, алем змучений. А по друге жель ми чомусь вас і хотівбим вам порадити. Скажу вам коротко, аби вам богато чесу не забирати, ви підете, бачу, бульбу копати. Скоро я на ваше подвіре зайшов, том відразу пізнав, що злих сусідів маєте.

— Ой ци маю! Гине ми худоба, або мандріє. що годі чогось доплекатиси. А від тої каліки, що там пасесі, то молоко чесом з кровйов з цицок виходит.

— Уцірована; абим так щісливе що в писок уніс, що уцірована. Але якби ви мене чим обдарували, то я поміґби вам вашого ворога викрити. А ворог то небезпечний, бо й на далі буде вам докучети.

— Ну, а щож вам дати? Та кобисте ми помогли, то вже бим вас добре обдарувала.

— Двоє, троє яєчок, тай буде. Не будете каятиси, ай мені подєкуєте, бо я чоловік не з єдної печи хліб їв, і не мало світа перейшов. От слухайте, що я вам скажу, але запріт добре двері, аби хто не чув. Цірівниці роблет погань завжди зі середи на четвер у ночи, як перші когути пропіют. Устаньте ви в той час у прийдешний четвер, перехреститсі, та йдіт попід хати ваших сусід. В котрій буде трошки світитиси, то ви легонько утворіт двері — вни не будут засунені, увійдіт до хати, а хто ваш ворог, то буде ваше масло робити... Моя рада скінчена, робіт си з нею, що хочите, я лишень вам хочу очи отворити...

— Дєкую вам, дідуню, дєкую, нате вам четверо яєчок. Най вас Бог провадит...

— — — — — — — — — — —

Може ніхто не любить так осінної ночі, як я люблю. Ах, люблю я осінну, темну, аж чорну ніч, знаєте таку, коли дрібнесеньким дощиком термосить і коли засвище вітер поміж галузем голих дерев. Тоді то найліпше спиться, а коли пробудишся і виставиш голову через кватирку вікна і побачиш, що там на дворі діється — подаєшся скоро в постіль і накриваєшся з головою. Вставати в таку ніч, теплу постіль покидати — річ не дуже приємна. Але як мус, то мус...

Такий мус затяжив над двома бабами у славнім селі Забобонівці.

Баба з хати коло двох осик і корча бзини виходила по перших півнях зі свого обійстя і напружувала у пітьму зір, чи де не світиться. Довкола було тихо, хоч мак сій. Тишу перервав нічний сторож зіпаючи: „Осторожно з огньо-о-о-м!! бер да..." Баба подумала: ну, осторожно, ги осторожно, але на шляка „бер да"? Дурний він, тай уже. Раптом задержалася і вся у зір перемінилася. Он там на четвертім вигоні у Парашки Пиркатої блиснуло світло. У Фесі Зальопаної тьохкало серденько: „Ось хто мій ворог, хто від кількох літ ссе мою кров, нищит безпощадно. Добре й тото знати". Обережно почала підходити до хати Пиркатої. Стала на приспу, поглянула у вікно: світло вкручене, нікого не видко. Приложила голову до стіни і чує: гуркоче колотівкою по горшку. „Ага, то ти небого! Ну, чекай, кумо"! Потиснула двері, увійшла до сіний, відчинила хатні двері і стала на порозі...

— А!!...

— А!...

— Ой шлячок теженечкий би тебе трафив!

— А холера періста заїхалаби на тебе цірівнице ти пирката! Та ти по ночах мою кров робиш?!

— Гей, чоловіче, вставай, вставай, прилетів пташок до нашої клітки, вста... Ой, йой, йой! Ґвавт, люде! Голову мені опириці розчерепила!

Зальопана вихопила від Пиркатої горнець зі сметаною і кинула ним суперничці в голову; крисою трафила в чоло і глубоко скіру протяла. Кров змішалася зі сметаною і спливала долі бабою на землю. Пробудився Пиркатої чоловік і здивовано дивився на чудасію. Баби вхопили одна другу за волося, порозпатлувалися та тягались по хаті. Фесі силувалась витягнути ворога до сіний, Парашка не давалась.

— Чоловіче, та ци ти оцапів, бодайжес стовпом став! Чому не беш цірівниці! Гей, діти, бийте опирицю! Ой, бийте бийте!

Господар ліниво встав, підійшов рішучим кроком до баб, заїхав кулаком поміж одну й другу, розірвав їх, свою шпурнув під лавицю, а Фесю потягнув палицею по сідальниці і викинув зі сіний на двір. Засунув двері і ляг спокійно у постіль. Під лавицею плакала його жінка, а на дворі Зальопана верещала на ціле горло: „Цірівнице! опирице! злапалам те! ага, знайшлам тебе фостата! Люде, уставайте, бо я цірівницю злапала! — Люде схоплювались зі сну, виходили на двір і слухали великого покаяння. Рано Забобонівка гомоніла про чарівниць.

— — — — — — — — — —

Повітовий суд у Блимайлах судив Парашку Пиркату, оскаржену Фесею Зальопаною за побиттє і за вимкненнє жмені волосся, а Фесю Зальопану за нічний напад на хату Пиркатої і за розбиттє горшком голови. Обі справи були на один термін призначені. Обі баби мали адвокатів. Як справа скінчилася — невідомо, здається назначено другий термін.

ПОІМЕННИЙ ВИКАЗ ЖЕРТВ

НА СИРОТИНЕЦЬ-ЗАХИСТ УКР. НАРОД. СОЮЗА за місяць листопад 1926 року.

ВІДДІЛ 219.

Товариство Михайла Грушівського в Ньюарку, Н. Дж.

Жертва з каси відділу ... $25.00
Жертви від членів ... 25.00

Разом $50.00

Дорошенко Василь ... $1.00
Агрес Тимко ... 1.00
Боднар Микола ... 1.00
Благий Іван ... 1.00
Дармограй Стефан ... 1.00
Дорошенко Гринько ... 1.00
Гарасимишин Михайло ... 1.00
Климців Дмитро ... 1.00
Корітко Василь ... 1.00
Літинський Андрій ... 1.00
Модровський Андрій ... 1.00
Нагай Онуфрій ... 1.00
Стахура Гаврило ... 1.00
Війтишин Михайло ... 2.00
Бучак Святослав ... 1.00
Фурта Ілько ... 1.00
Копачук Микола Д. Д. ... 1.00
Пеун Павло ... 1.00
Труш Стефан ... 1.00
Вакулінський Василь ... 1.00
Савчук Василь ... 1.00
Щінка Степан ... 1.00
Шидровський Іван ... 1.00
Якимів Дмитро ... 1.00

ВІДДІЛ 224.

Бр. св. О. Николая в Колрідж, Огайо.

Жертва з каси відділу ... $10.00
Жертви від членів ... ——

Разом $10.00

ВІДДІЛ 226.

Бр. Воскресення Христового в Смок Рон, Па.

Жертва з каси відділу ... $ ——
Жертви від членів ... 9.00

Разом $9.00

Гарбінська Ева ... $1.00
Лазорищин Лука ... 1.00
Салапата Тимко ... 1.00
Андрейко Теодор ... 1.00
Гарбінський Петро ... 1.00
Мігалик Йосиф ... 1.00
Мігалик Магдалина ... 1.00
Соколик Андрій ... 1.00
Маруняк Андрій ... 1.00

ВІДДІЛ 230.

Бр. св. Івана Хрестителя в Йонгставн, Огайо.

Жертва з каси відділу ... $50.00
Жертва від членів ... 53.00

Разом $103.00

Гармич Іван ... $3.00
Білик Йосиф ... 3.00
Білик Марія ... 2.00
Чижовський Юрко ... 1.00
Денис Федір ... 1.00
Федорович Ілія ... 1.00
Гармич Варвара ... 2.00
Гнатишак Катерина ... 1.00
Гнатишак Іван ... 1.00
Глуханич Франко ... 1.00
Глуханич Юлія ... 1.00
Іваськів Іван ... 1.00
Лунко Петро ... 1.00
Шобкевич Юрко ... 1.00
Набережний Михайло ... 1.00
Опалка Онуфрій ... 3.00
Павлищин Никола ... 2.00
Павловська Павлина ... 2.00
Пірка Юрко ... 1.00
Слюсарчик Іван ... 1.00
Савчак Катерина ... 2.00
Савчак Григорій ... 3.00
Щурко Николай ... 1.00
Щурко Каролина ... 1.00
Винар Іван ... 1.00
Бричук Йосиф ... 1.00
Брязь Іван ... 1.00
Когут Антін ... 1.00
Левицький Андрій ... 1.00
Павловський Іван ... 3.00
Присташ Михайло ... 1.00
Смаль Ілько ... 1.00
Сагаль Ілія ... 1.00
Задольний Стефан ... 2.00
Буряк Петро ... 2.00
Сабо Яким ... 1.00

ВІДДІЛ 243.

Бр. св. Архангела Михаїла в Вест Пулман, Ілл.

Жертву з каси відділу проголошено.
Жертви від членів ... $28.75

Разом $28.75

Янсевич Тимко ... $2.00
Кредене Олекса ... .25
Борщ Петро ... 1.00
Бучим Данило ... 1.00
Яворівський Іван ... 1.00
Яворівський Стах ... 1.00
Костюк Петро ... 1.00
Лаголя Іван ... 1.00
Мороз Іван ... 1.00
Олещук Павло ... 1.00
Рудий Олекса ... 1.00
Співак Максим ... 1.00
Семчишин Михайло ... 1.00
Синицький Ілько ... 2.00
Семчишин Іван ... 1.00
Стефанюк Василь ... 1.00
Тулиця Василь ... 1.00
Дурневич Василь ... 1.00
Мацач Микола ... 1.00
Мишкевич Василь ... 1.00
Біняв Володислав ... .50
Грабінський Дмитро ... 1.00
Ковалюк Луць ... 1.00
Обух Владик ... 1.00
Шемердяк Петро ... 1.00
Шавала Василь ... 1.00
Шавала Олекса ... 1.00
Парус Олекса ... 1.00

ВІДДІЛ 245.

Тов. Січ ім. Богдана Хмельницького, в Трентон, Н. Дж.

Жертва з каси і від части членів проголошено.
Діслано від членів ... $11.00

Разом $11.00

Сабат Йосиф ... $1.00
Скоропад Матвій ... 1.00
Єдлінський Петро ... 1.00
Заблоцький Лука ... 1.00
Савчин Василь ... 2.00
Скалацький Михайло ... 1.00
Квасний Йосиф ... 1.00
Квасний Ксеня ... 1.00
Лищук Павло ... 1.00
Христоріз Павло ... 1.00

ВІДДІЛ 247.

Бр. св. Івана Хрестителя в Вільмінгтон, Дел.

Жертва з каси відділу ... $50.00
Жертви від членів ... 48.50

Разом $98.50

Босак Йосиф ... $2.00
Біян Михаїл ... 5.00
Халус Николай ... 2.00
Фігун Стефан ... 2.00
Ґлинка Стефан ... 2.00
Єдинак Михайло ... 1.00
Качмар Васько ... 1.00
Кранида Петро ... .50
Матущак Бронислав ... 2.00
Марцишин Василь ... 2.00
Музика Франко ... 2.00
Рожак Стефан ... 2.00
Стахоргинський Петро ... 2.00
Стахів Іван ... 1.00
Тиравський Йосиф ... 1.00
Івашко Іван ... 1.00
Бавуляк Панько ... 2.00
Цицик Юрій ... 2.00
Цицик Іван ... 2.00
Данило Федьо ... 2.00
Гера Михайло ... 2.00
Гец Микола ... 2.00
Гурний Микола ... 2.00
Горванко Іван ... 2.00
Гринишин Петро ... 1.00
Ліщинський Іван ... 1.00
Мисливець Стефан ... 2.00
Сас Петро ... 3.00
Гимбицький Павло ... 2.00

ВІДДІЛ 248.

Тов. ім. Богдана Хмельницького в Котсвіл, Па.

Жертва з каси і від части членів проголошено.
Діслано від членів ... $4.00

Разом $4.00

Кобилянський Йосиф ... 1.00
Литвинчин Йосиф ... 1.00
Маньків Іван ... 1.00
Брингілевич Тимко ... 1.00

ВІДДІЛ 251.

Тов. Запорожська Січ в Клівленд, Огайо.

Жертва з каси відділу ... $ ——
Жертва від членів ... 5.00

Разом $5.00

Страп Николай ... $5.00

ВІДДІЛ 260.

Тов. Просвіта в Брадфорд, Па.

Жертва з каси і від части членів проголошено.
Діслано від членів ... $1.00

Разом $1.00

Бутиков Єфрем ... $1.00

ВІДДІЛ 267.

Тов. ім. Тараса Шевченка в Вестбург, Л. Ай., Н. Й.

Жертва з каси відділу ... $ 5.00
Жертви від членів ... 12.00

Разом $17.00

Агрест Теодор ... $1.00
Агрест Іван ... 1.00
Гладкий Олекса ... 1.00
Куц Іван ... 1.00
Олещук Гнат ... 1.00
Рохман Дмитро ... 1.00
Скаськів Михайло ... 1.00
Баврчук Вінцент ... 1.00
Гроца Олекса ... 1.00
Яруш Тимко ... 1.00
Хомик Теодор ... 1.00
Білецький Кирило ... 1.00

ВІДДІЛ 271.

Тов. ім. Івана Франка в Елмайра, Н. Й.

Жертва з каси відділу проголошена.
Жертви від членів ... $13.00

Разом $13.00

Бубняк Антін ... 1.00
Черкес Іван ... 1.00
Чучман Дамян ... 1.00
Юськів Константин ... 1.00
Левиц Григорій ... 1.00
Осташевський Максим ... 1.00
Рущак Н. Мих. ... 1.00
Зубрицький Павло ... 1.00
Зубрицький Стефан ... 1.00
Вацишин Петро ... 1.00
Базарницький Стефан ... 1.00
Борик Андрій ... 1.00
Цуцик Олекса ... 1.00

ВІДДІЛ 276.

Бр. св. О. Николая в Амбрідж, Па.

Жертва з каси відділу ... $ ——
Жертви від членів ... 33.30

Разом $33.30

Фук Михайло ... $1.00
Рудакевич Дмитро ... .50
Антощек Николай ... .75
Бабяк Михайло ... .25
Батишик Василь ... .25
Балакуяк Федор ... 1.00
Бобак Іван ... 1.00
Білий Мартин ... .50
Хлиста Петро ... 1.00
Фізер Федьо ... 1.00
Гарко Антін ... .50
Геряк Луць ... .50
Губаль Василь ... 1.00
Ярош Николай ... 1.00
Яворський Яків ... 1.00
Кость Михайло ... 1.00
Клейн Іван ... 1.00
Лаврик Луць ... .50
Лесак Федор ... 1.00
Лах Василь ... 1.00
Плішка Іван ... 1.00
Пиндак Мих. ... 1.00
Прокопович Семен ... 1.00
Прециляк Павло ... 1.00
Роман Віктор ... .50
Скубяк Михайло ... 1.00
Столяр Дмитро ... 1.00
Судя Теодор ... 1.00
Сомар Теодор ... .50
Вітов Іван ... .25
Мадіяновський Гервази ... .25
Карасик Марія ... 1.00
Крупінський Френк ... 1.00
Ліщина Стефан ... .25
Мачуляк Іван ... .50
Новіцький Іван ... .50
Садловський Андрій ... 1.00
Синютка Григорій ... 1.00
Владичок Софрон ... .50
Корж Йосиф ... 1.00
Зборовський Василь ... 1.00
Н. Н. ... 1.30

ВІДДІЛ 280.

Товариство над Збручa в Скрентон, Па.

Замітка: — В звіті, проголошенім в жовтні 1926 р., пропущено: Курило Іван $1.00. Проголошено: Козуб Микола $2.00, а має бути $1.00.

ВІДДІЛ 284.

Тов. Запорожська Січ в Іст Ст. Луїс, Ілл.

Жертва з каси відділу ... $ ——
Жертви від членів ... 10.25

Разом $10.25

Мокрий Іван ... $1.00
Петришин Казимир ... 1.00
Тимкович Ч. Іван ... 1.00
Гладишевський Дмитро ... 1.00
Петришин Олекса ... 1.00
Дашко Микола ... 1.00
Тирпак Никола ... 1.00
Щурик Стефан ... 1.00
Івашук Дмитро ... 1.00
Муляр Терен ... .25
Дохват Федь ... .25

ВІДДІЛ 288.

Бр. св. Димитрія в Бетлегем, Па.

Жертва з каси і від части членів проголошено.
Дісланo від членів ... $16.50

Разом $16.50

Підгайний Василь ... $1.00
Барна Михайло ... 1.00
Чайка Юрій ... 1.00
Данилюк Теодор ... 1.00
Голінський Іван ... 1.00
Юркевич Михайло ... 1.00
Минастий Михайло ... 1.00
Могильський Василь ... 1.00
Музика Стефан ... 1.00
Остапчук Рафаїл ... 1.00
Пастух Василь ... 1.00
Періг Олекса ... 1.00
Івашків Стефан ... 1.00
Мандзій Іван ... 1.00
Паращак Максим ... 1.00
Шевчук Максим ... 1.00
Савіцький Юрко ... 1.00

(Дальше буде).

ВІДОЗВА

до односельчан села Колодіївка, пов. Скалат, Галичина.

Дорогі Родимці!

В імени Комітету народного Дому в селі Колодіївці, пов. Скалат, відзиваюся до вас з проханием зложити по одній або по дві цеголки на будову Народної Хати.

Кождий свідомий Українець відчуває добре, що це значить рідна хата. Бо в своїй хаті буде можна краще виховувати молоде покоління та навчити його: хто ми, ким і за що закуті.

Як буде в нас своя хата, то буде в нас своя Правда, ані римська ані польська ані московська, а своя власна, українська. З української тільки хати виїдуть українські люди.

Поможім виховати молодь в українськім дусі а пізнійше час довершить свого. Через науку і просвіту позбудемося рутенства і візантийства і всіх непрошених гостей і опікунів.

Я отритав з згаданого висше села Колодіївки 150 паперових цеголок по 50 центів за штуку. Комітет будови Дому просить, щоби розпродати їх поміж Українцями. Хто би хотів причинитись до сеї будови, може набути цеголки листовно і особисто в Николи Древніцького, 1750 W. Ohio St., Chicago, Ill. Усі жертвуючі будуть оголошені в часописи „Свободі".

Хто би хотів слати жертви впрост до комітету, так хай шле на адресу: Комітет будови Народного Дому в Колодіївці, пов. Скалат, Галичина.

Павло Шмігель, голова; Іван Поліщук, касієр; Теодор Чорний, секретар.

На Народний Дім в селі Колодіївці, пов. Скалат, Галичина, жертвували або купили цеглинки слідуючі: Никола Древніцький 3 доляри; Михайло Стецик 2 доляри; по 1 дол.: Василь Древніцький, Прокіп Зарубінь, Григорій Шостак, Сем Міляновський, Іван Мазурик, Теодор Янига; по 50 цнт.: Гнат Березовський, Михайло Макоїд, Йосиф Бігус, Василь Стандар, Петро Приступляк, Андрій Мидзяк, Григорій Войтіховський, Григорій Гнатишин, Добр. Боруцький, Олекса Шостак, Іван Риза, Прокіп Коваль, Харитон Гладинюк, Йосиф Лоханський, Теодор Колісник, Олекса Грицик, Кирило Січевський. Юліян Тарновський, Никола Панасюк, Дамян Шостак, Михайло Доманчук, Іван Лащук, Іван Стефанюк, Лука Доманьчук, Тимко Янісевич, Стефан Гасюк, Франко Лоренц, Григорій Бойко, Никола Кирилюк, Василь Кирилюк, Василь Кирилюк, Василь Лярга, Никола Чітвінський, Іван Кравчук, Теодор Магитич, Михайло Андрейків, Іван Мегас, Андрій Вуйцік, Іван Кульчицький, Данило Сорохтей, Юрій Пасічник, Демко Когут, Юліян Маслей, Ілія Савіцький, Іван Кушнір, Йосиф Корпан, Никола Мущінський, Василь Рудзік, Данило Бушман, Василь Боруцький, Панько Веньгрень, Олекса Рудий, Никола Гудз, Іван Федак, Анна Бурак, Стефан Прокопів, Василь Лукіянчук. Тов. „Оборона України" з Шикаго, Ілл., жертвувало $2.50, зложив Василь Лукіянчук.

Тим усім жертводавцям складаю від імени комітету будови Нар. Дому в Колодіївці щиру подяку.

Никола Древніцький.